

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησίαι διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητάς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρον ἔστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρήσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΟ ΚΑΤΕΠΕΙΓΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ.

(Συνέχεια ἴδε ἡρόμενον φύλλον.)

Καὶ ἄλλοι τέλος προορατικώτεροι καὶ πρακτικώτεροι ἐκείνων, φρονούντες ὅτι ἡ στρατιωτικὴ τοῦ ἔθνους περίοδος δὲν ἔληξε μετὰ τῆς ἐν Πέτρα τῆς Βοιωτίας μάχης, καὶ ὅτι τὸ ἔθνος ἀδύνατον ἦτο νὰ ζήσῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐν οἷς περιέσφιγξεν αὐτὸ ἡ Εὐρώπη καὶ ὅτι ἡ μεγάλη περὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ κληρονομίας ἰδέα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως εἰμὴ διὰ τῆς σπάθης, ἐκηρύχθησαν εἴτε καθόλου καὶ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς ἀναπτύξεως εἴτε ὑπὲρ ταύτης, μικτῆς μετὰ τῆς τῶν λοιπῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, κατὰ δεύτερον μά-
λιστα λόγον μετὰ τῆς τῶν διανοητι-
κῶν.

Καὶ ἂν μὲν οἱ τελευταῖοι ἐφρόνουν πρακτικώτερον τῶν πρώτων, προκειμένου μάλιστα περὶ ἔθνους προορισμὸν ἔχοντος νὰ διεκδικήσῃ συντέμνου τὰ ὑπόλοιπα αὐτοῦ δικαιώματα ἐπὶ τῇ Ἀνατολῆς, ἀποδεικνύεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ τῶν νῦν ἀποτελεσμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Διότι μέ-
χρῆς οὐ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ ἢ χύσις τοῦ αἵματος καὶ ἡ διὰ τῆς ἐνόπλου τοῦ ἰσχυροτέρου ἔθνους δυνάμεως λύσις τῶν διεθνῶν ζητημάτων, εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι πόλεμος, ὁ σκληρὸς τῆς Ἄτης υἱός, εἶναι τοῦ λόγου καὶ τῶν ἄλλων εἰρηνικῶν μέσων δραστηριώτερον καὶ ἰσχυρότερον ὄργανον. Καθ' ὅσον ἐπικρατεῖ μὲν τὸ πνεῦμα ἐπὶ τέλους τῆς ὕλης, ἀλλὰ μετὰ χρόνον πολὺν καὶ ὑφ' ὄρους, ἡ δὲ χεὶρ ἀφίλει σὺν τῇ Ἀθηνᾷ νὰ κινήσῃ καὶ τὸ δόρυ. Διότι δὲν ἀποκρούει ἐν Μα-
ραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι τοὺς βαρβάρους μόνη ἡ ποίησις τοῦ Αἰσχύλου, ἀλλὰ συντρίβει μὲν αὐτοὺς τοῦ Κυναιγέ-
ρου ἢ σπάθη, καταρρίπτει δὲ εἰς τὰ κύ-

ματα τὸν Ἀριαβίγην τὸ δόρυ τοῦ Ἀ-
μεινίου.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ πρὸς τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἀνοδος καὶ ἡ ἀκώλυτος πρόοδος εἰς τὰ πρόσω ἤθελον εἶσθαι διὰ τοῦ χρόνου ἡ μόνη ὁδὸς τῆς διορθώσεως τῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' αὐτῆς τῶν τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλλὰ δι' οὗς εἶπομεν λόγους καὶ ὡς γίνεται ἐκ τῆς πεντηκονταετοῦς πείρας δῆλον, διὰ τὰ στενὰ ὅρια ἐν οἷς ἡ Ἑλλάς περιεκλείσθη, τὴν μὲν ἀρμονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος αὐτῆς παρεκώλυσε, ἡ δὲ πληθώρα τῶν γραμμάτων, ἀληθὴς ὑδροκέφαλος, ἐμποδίζων τὴν ὁμαλὴν αὐτοῦ κυκλοφορίαν, κινδυνεύει οὐ μόνον ἀτροφίαν ἀλλὰ καὶ παντελῆ νὰ προκαλέσῃ ἀσφυξίαν αὐτοῦ· μεθ' ἣν ἤθελον εἶσθαι ἀτοπον νὰ ζητῶμεν νὰ μεταδώσωμεν καὶ ἄλλοις σαρκὸς καὶ αἵματος καὶ ζωῆς καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ταῦτα ἦσαν ἀ-
ληθῶς ὑγιᾶ.

Ἄλλως, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τυγχάνοντες, ἔχομεν ἀνάγκην πρὸς ἀνάρρωσιν καὶ πλήρη ὑγίειαν καὶ βώμην, αἰώνω, ἂν ὄχι πολλῶν, τοῦλάχιστον ὀλίγων, ὅπως διορθωθῶσι τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ κατασταθῶμεν ἐπαρκεῖς μὲν εἰς ἑαυτοὺς, χρήσιμοι δὲ κατόπι τοῖς τε δούλοις ὁμογενεῖσι καὶ τοῖς γείτοσιν Ἀσιάταις. Ἐν ᾧ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ Σλαβικὰ φύλα φθονοῦντα τὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ προορισμὸν καὶ πρὸς ἀντίπραξιν αὐτοῦ ἄλλην συντομωτέραν ὁδὸν προελόμενα, καὶ τῶν Ἀσιανῶν ὀρθῶν τὴν φύσιν μᾶλλον ἡμῶν διαγνόντα, ἐπὶ τὸ μαχιμώτερον καὶ στρατιωτικώτερον ἠτοιμάσθησαν καὶ προ-
κατέλαβον ἡμᾶς ἀνετοίμους ὄντας καὶ ἀπαρασκευούς. Συγκεκροτημένα δ' ὄπως οὖν στρατιωτικῶς ἀνεπήδησαν ἤδη ἐπὶ τῆς τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων σκηπῆς, οὐ μόνον πρωτοβουλίαν ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν λαῶν ἀναλαμβάνοντα, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς κληρονομίας καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν ἀντιποιοῦ-
μενα.

Διὰ δὴ πάντα ταῦτα ὁ ἑλληνισμὸς

σύμπως ἀνανήψας, ἀναγνωρίζει σήμερον ὅτι οἱ περὶ τοὺς αἰοιδίμους Κοραῆν καὶ Μαυροκορδάτον ἐν μέρει ἔσφαλον ὡς πρὸς τὴν περὶ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος ἰδέαν αὐτῶν, ὡς ἔσφαλεν ὁ πρῶτος αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἣν εἶχεν ἰδέαν περὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ ἐκτραγῆ ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τοῦ 1821 παραδέχεται δὲ πλέον ὁ ἑλληνισμὸς ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν πραγμάτων ὅτι δικαιοῦνται ὡς πρὸς τοῦτο μᾶλλον ὁ Καποδίστριας καὶ ὁ Κωλέττης, οἵτινες ἔργον πολιτικῆς φρονήσεως ἐνόμιζον τὸ ν' ἀνατρέφετο τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐπιφυλακτικώτερον καὶ φειδωλότερον, νὰ ἐδίδοτο δ' αὐτῷ ἀγωγή καὶ ἀνατροφή στρατιωτικώτερα καὶ συνεχῆς οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἀρματωλικοῦ καὶ ἀρειμανίου αὐτοῦ βίου, ἐν ᾧ νὰ διατηρηθῇ μὲν ζωηρότερον τὸ πρὸς τὴν δούλην πατρίδα καὶ τοὺς πάγοντας ἀδελφοὺς αἰσθημα, πληρωθῶσι δὲ πρῶτον οἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ πόθοι, παραλλήλως δὲ πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν ὁρίων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λοιποῦ ἐθνικοῦ σώματος νὰ ἀκολουθῆ καὶ ἡ διὰ τῶν γραμμάτων.
[Ἐπεται συνέχεια.]

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησε τὴν δευτέραν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι θὰ ἀναμείνῃ ἐν Κερκύρᾳ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν, ἵνα κατέλθωσιν ἑμοῦ εἰς Ἀθήνας. Ὁρίζεται δὲ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὡς ἡμέραν πιθανὴν τῆς ἀφίξεώς του τὴν προσεχῆ Κυριακὴν. Ὑποθέτομεν ὅμως, ὑπολογίζοντες τὴν ἀπὸ τῆς Κοπεγχάγης εἰς Βρενδῆσιον ὁδὸν ὅτι εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ φθάσωσιν ἐνταῦθα αἱ Α. Α. Μ. Μ. πρὸ τῆς ἐρχομένης τρίτης.

Ἡ ἐν Κερκύρᾳ διαδήλωσις, κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως, ἦτο ἐνθουσιώδης. Χιλιάδες λαοῦ ὄλων τῶν κομματικῶν ἀποχρώσεων ἀνευφημούντες τὴν Α. Μ. ἐπεζήτησαν τὴν παρασκευὴν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ἔθνους ἵνα ἐλευθερώσῃ τὰς ἀδελφὰς ὑποδοῦ-

λους επαρχίας. Ζήτη ο Βασιλεύς! Παρασκευαι! παρασκευαι υπέρ της ελευθερώσεως της Ηπείρου, της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας της Κρήτης αντήχουν πανταχόθεν.

Ούτω η Α. Μ. μόλις επέκτησε τον πόδα επί της πατρίδος ηκουσε την ευχην ολοκληρου του εθνους και εγνωρισε τινι πολιτικην να ακολουθηση.

— Ο Βασιλεύς θα μεταβη εις Βρεντήσιον επιβαίνων της «Αμφιτρίτης» να παραλάβη την Α. Μ. την Βασιλισσαν.

— Ο κ. Κουμουδουρος δεν θα μεταβη εις Κέρκυραν να συναντήση τον Βασιλέα.

— Από της δευτέρας, κατά την «Στοάν», το υπουργικόν Συμβούλιον επαιουσε να υπογράφη διατάγματα ως Αντιβασιλεία.

— Κατά νεωτέρας πληροφορίας, τα περι της επισήμου άσράσεως του στρατηγού Ιγνάτιεφ, εχουσιν ούτω. Ο πρεσβευτής της Ρωσίας πριν ηδη εισέλθη παρά τω Σουλτάνω, επερωτηθείς υπό των υπουργών εάν πρόκειται να ζητήσει ιδιαιτέραν ακρόασι, απήντησεν, ως λέγεται, ότι αι αιτήσεις της κυβερνήσεως αυτού εισιν ηδη γνωσταί εις την Υψ. Πύλην, ώστε δεν έχει τι να προσθέτη άλλως δε δεν ηρχετο ως έκτακτος απεσταλμένος, άλλ' ως πρεσβευτής όπως και πριν.

Η έννοια της προσφωνήσεως του στρατηγού Ιγνάτιεφ εις έχει ως επομένως.

Οι η Α. Μ. ο αυτοκράτωρ της Ρωσίας κατανοει πληρέστατα την εξαιρετικώς διασχηρή κατάστασιν εις την η Α. Μ. ο Σουλτάνος κέκληται να θέση τέρμα. Η Α. Μ. ο αυτοκράτωρ ούδαμώς αποκρούπων τας ζωηράς αυτού συμπαιθείας υπέρ των Σλάων της Τουρκίας, ευχεται να εξορκυθώσι πάσαι αι δυσχέρειαί, χίτινες περιστοιχοῦσι νῦν τόν θθωμανικόν θρόνον, όπως ο Σουλτάνος δυνηθη να εφκράση τας γενναίας αυτού προθέσεις και να προδθ εις την βελτίωσιν της τύχης των υπηκόων αυτού.

Απαντών εις ταῦτα ο Σουλτάνος εἶπεν ότι κατανει μάλλον παντός άλλου την εις τό κράτος αυτού δημιουργηθείσαν κκτάσασιν, ότι λυπειται δια τὰ προσκόμματα, άπερ παρενέβαλον εις τους αναμορφωτικούς αυτού σκοπούς; τὰ γεγονότα, ότι ελπίζει εις την άγωγην της θείας Προνοίας, ότι τας υἱας αμένως άνωμαλίας διαδέξεται εποχή ειρήνης, ητις επιστρέψει αὐτῷ να ετενέγκη τη ευδαιμονίαν των υπηκόων αυτού, ότι τέλος ελπίζει ότι και ο αυτοκράτωρ Αλέξανδρος θα συντελέση τό καθ' εαυτόν όπως διευκολύνη αὐτῷ τό έργον τούτο.

Καί τας ημετέρας πληροφορίας, μετά την ανταλλαγην των προσφωνήσεων τούτων, η Α. Μ. ο Σουλτάνος ηρώτησε τον στρατηγόν εάν επιθυμη ιδιαιτέραν ακρόασιν, προσθεί; ότι τό καθ' εαυτόν ηθελε τὰ μέγιστα ύχαριστηθη ανταλλάσσων μετά του αντιπροσώπου φίλης και γείτονος δυνάμεως σχέσεις και ιδέας περι των ένεστώτων. Του δε στρατηγού απαντήσαντος ότι είναι πάντοτε πρόθυμος εις τας διαταγὰς της Α. Α. Μ. ο Σουλτάνος ώρισεν ημέραν συνεντεύξεως τό προχθές σάββατον.

Καθ' όσον ηδυνήθημεν να πληροφορηθώμεν, η Υ. Πύλη φαίνεται προτιθεμένη ν' αποδεχθη μεν την ανακωχην των εξ έβδομάδων άλλ' επί τη βάσει, ως έγράφομεν και άλλοτε, της παρατάσεως εάν η διπλωματική ενέργεια δεν απολήξη εν τῷ δικαστήματι τούτῳ εις ευάρεστον λύσιν' άφ' ετέρου λέγεται ότι η Ρωσία αποδέχεται την

αρχην της παρατάσεως, άλλ' επί τη βάσει της άμοιβαίας συγκαταθέσεως των διακωχόμενν μετά την λήξιν της ανακωχης των εξ έβδομάδων. Εν τούτῳ εγχείται σήμερα ο δεσμός του ζητήματος η παρατάσε; επί της δευτέρας διάσεως φαίνεται όλως ιδανική και προβληματώδης. Η προαπαιτουμένη άμοιβαία συγκατάθεσις δύναται μετά την λήξιν εξ έβδομάδων να εξαναγκάση την Πύλην εις χειμερινήν έστρατείαν, και τούτου ένεκα άμφιβάλλεται λίαν ότι η Υ. Πύλη θέλει αποδεχθη την βάσιν ταύτην.

Την παρασκευην έκτακτον ύπουργικόν συμβούλιον συνεκροτήθη εν τη Υ. Π. υπό την προεδρείαν του μεγάλου βεζίρου' εν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ συνεζητήθη κατά την «Βακχτ» τό περι εξ έβδομάδων ανακωχης ζήτημα υπό την έποψιν υπό την όποιαν προτείνει ταύτην η Ρωσία' τούτέστιν εάν εν τῷ δικαστήματι τούτῳ δεν επέλθη συνενόησι; τις, να παρατάθη η ανακωχη, αλλά τη συγκαταθέσει άμφοτέρων τῶν μερών. Ουδέν όμως γινώσκεται περι του αποτελέσματος εις ο κατέλξειν αι συζητήσεις.

— Η αγορά της Σύρου είναι πλέον κατ' αυτὰς μάστιγ; λυπηροτάτων σκηνῶν. Μία μετά την άλλην ένσκήπτουσιν αι πτωχέυσεις, εκτός δ' εκείνων άς ηδη εν προηγουμένοις φύλλοις ανεφέραμεν, εχομεν χθές και προχθές έτέρας τέσσαρας, ώς αι τρεις μεγάλων βυρσοδεψικῶν καταστημάτων, περι τὰ δύο και ημισυ εκατομύρια παθητικῶν παρουσιάζουσαι. Αναβαίνουσι λοιπόν μετά των προηγηθεισῶν αι κατ' αυτὰς ζημία τό όλον εις τέσσαρα και ημισυ περίπου εκατομύρια, ώστε ού μόνον τόν ένταῦθα βιομηχανικόν και έμπορικόν κόσμον λυπηρώς και επιρόθως διέθεσαν, άλλ' και τόν εργατικόν λαόν επικινδύνως άπειλοῦσι. Διότι, ως γνωστόν, ο κλάδος όστις εν Ελλάδι τέως ευδοκίμων, υπερέβαλλε τόν αντίστοιχόν εν Εὐρώπῃ, και ητο της Έλλην. βιομηχανίας τό καύχημα και ού μόνον τους τραπέζίτας, τοις τοκισταίς και τοις έμποροις παρείχε κέρδη σπουδαία, άλλ' και τόν εργατήν λαόν ιδίως ετρεφεν, είναι η βυρσοδεψική. Δια δὴ ταῦτα οί ένταῦθα κεφαλαιοῦχοι οἵτινες πάντες άνεξαιρέτως τας περιουσίας αυτών ένταῦθα εδημιούργησαν, και οἵτινες κατά τό πλείστον είναι άνθρωποι συνετοί και νοήμονες εις τό εαυτόν συμφέρον άφορώντες και τό ένταῦθα έμπόριον νομίζοντες κοινωνικῶν σωμκτειόν οὔτινος μέλη και σπλάγγχνα είναι πάντες οί έμποροι συμπολίται των, θέλουσι βεβ'άως σκεφθη έμβριθώς περι της άπειλούσης εν γένει την Έρμούπολιν κρίσεως και θέλουσι παράσχει χείρα γενναίαν τοις πάσχουσι βιομηχανοις και άποσοθήσει τόν κίνδυνον όστις ένταῦθα και πρό πάντων άπειλει και τόν πολυάριθμον εργατήν λαόν.

— Έστάλη ημῖν εξ Αμοργου πρός καταχώρισιν διατριβη απαντώσα εις όσα έγχώριός τις εφημερίς έγγραφε περι της εν Αμοργῳ Μονῆς ην θέλομεν καταχωρίσει εις τό προσεχές φύλλον.

— Την τετάρτην περι την 7 έσπερινήν ώραν κατέπλευσεν εις τόν λιμένα Έρμούπολεως τό Αυστριακόν της εταιρίας Λούδ άτμόπλοιον εφ' ου επεβάνεν ο Αυτοκράτωρ και η Αυτοκράτειρα της Βραυιλίας, μετά της ακολουθίας των. Αμέσως εισήλθον εις τό άτμόπλοιον ο Νομάρχης Κυκλάδων, ο Δήμαρχος και Αστυνόμος Έρμούπολεως, ο Γυμνασιάρχης Σύρου, ο πλοίαρχος του ένταῦθα σταθμεύοντος πολεμικού πλοίου κ. Κα-

νάρης και άλλοι οὖς δεχθείς η Α. Μ. ο αυτοκράτωρ προσηένεστατα ένγνωστοποίησε ότι έμελλε να διανυκτερεύση εν τῷ άτμοπλοίῳ

Την επομένην περι την 9 πρωινήν ώραν εξελθών ο αυτοκράτωρ του άτμοπλοίου δυνηθύθη προς τόν εν Έρμούπολει ναόν των Δυτικῶν ένθα και ελειτουργήθη και ειτα άνήλθεν εις άνω Σύρον πρός επίσκεψιν του δυτικοῦ επισκόπου. Κατελθών δε και συνοδευόμενος υπό των δημοσίων και δημοτικῶν αρχόντων περιήλθε την αγοράν της Έρμούπολεως, ώφθη εν τη πλατεία, επεσκέφθη τόν ναόν του Αγίου Νικολάου και τό βασιλικόν γυμνάσιον (ένθα εζήτασε τας υπαρχούσας ελληνικάς αρχιότητες) εν των δημοτικῶν σχολείων και τό εργοστάσιον της ελληνικής άτμοπλοίας. Εν πάσαις δε ταίς περιστροφαις ταύταις ο αυτοκράτωρ Δόν Πέτρος εχαιρείτιζε τόν παρακολουθούντα λαόν και προσεφέρετο τοις πλησιάζουσιν τούτον μετά τοιαύτης μετριόφρονος Δημοτικότητος, ως εολογουμένως ηδύνατό τις ν' αναγνωρίτη εν αυτῷ τόν φιλόσοφον βασιλέαν περι ου ο Πλάτων λέγει ότι «οι λαοι ευδαιμονήσουσι, όταν οι φιλόσοφοι βασιλεύσωσι, η οι Βασιλεις φιλοσοφήσωσι».

— Αι εκ Κρήτης ειδήσεις εισί λίαν σοβαραί και ο άρειμόλιος εκείνος λαός φαίνεται ακάθεκτος και όμοιος προς θηρίον προς άλλην τρεπόμενον και φρίττον.

— Την παρελθούσαν εβδομάδα ευρέθη νεογνόν ού μόνον έρριμένον εις την θάλασσαν αλλά και πριν ως ηκούσαμεν πεπνυγμένον. Φαίνεται ότι προήρχετο εκ κλεψιγαμίας, η δε άρμόδιος αρχή καταγίνεται προς άνεύρεσιν των κακουργησάτων.

— Οί εν τινι των παρελθόντων φύλλων της συναδέλφου «Στοας» αναφερόμενοι φαυλόβοι πράγματι εἶχον τιμήσει την Έρμούπολιν. Αλλ' ο Αστυνόμος Έρμούπολεως κ Λέστος μετ' αξιεπαίνου δραστηριότητος άνακαλύψας και συναγαγών αυτούς απέπεμψεν άλλαχόσε τοιαῦται πράξεις συνιστώσι τόν κ. Αστινόμον όστις την αυτην δραστηριότητα όμολογουμένως δεικνυει και ως προς την καθαρότητα των δημοσίων δδών.

— Εν τῷ μεταξύ της Τήνου και Ανδρου στενω πλοίαριον άλιευτικόν ειδη δύο μεγίστους καρχαρίας, οἵτινες και παρηκολουθουν αυτό επί πολυ, οίοναι καταδιώκοντες. Τό πλοίαριον, ούριον εχον τόν άνεμον κατέπλευσεν ένταῦθα, οί δε άλιεις διηγοῦντο μετά τρόμου τό πράγμα. Εν τῷ αυτῷ στενω πρό τινος κατεβρόχθισεν, ως έγράψαμεν, δύτην Καλύμνιον καρχαρίας.

— Ο Ιωάννης Τρίσσης έμποροπλοίαχος διερχόμενος εις απόστασιν τριακόταμιλίων εζώθεν της Κρήτης εθεάσατο νηνεμίας ούσης, τόν μέγαν Θαλάσσιον όφιν, του όποιου τό μεν μέγεθος του σώματος κατά μήκος υπελόγισε πλέον των 80 γαλλικῶν ποδῶν την δε κεφαλήν εως 8 πόδα!!!

— Δια ψήφων 75 κατά 43 επεκυρώθη μεν η εκλογή της επαρχίας Τήνου ως προς τόν κ. Ζαλώνην, ηκυρώθη δε ως προς τόν κ. Δρόσον και ούτως ανεγνωρίσθησαν νόμιμοι βουλευται οί κ. Ζαλώνης και Νάζος ούδαμῃς τρωθέντες υπό των γνωστών εκείνων ρυσεκίων, άτινα επενόησε κατ' αυτών η μερίς του ηδη αποκλεισθέντος της Βουλῆς κ. Δ. Δρόσου.

— Την παρελθούσαν εβδομάδα εν τῷ ην τό φύλλον ημῶν εν τῷ πιστηρίῳ παρέδωκε τό πνεῦμα τῷ Κυρίῳ ο συμπολίτης και φίλος ημῶν ο αρχαιος και άγαπητός και έν-

ρετος γέρων Δημήτριος Κατζόπουλος παρά τας ύπωρείας του υφετώδους Πίνδου και εν τη χώρα των ιστορικων Αγραφων γεννηθείς πρό ογδοήκοντα και πέντα ετών ητύχησε να γνωρίση τους έπισημοτέρους των Κλεφτών της ηρωϊκής γενεάς του και υπό την ένδοξον εκείνων σημαίαν πολλάκις κατά των τυράννων υπηρέτησε. Μετά ταυτα φεύγων την μακρίαν και την κατοδιώξιν του τυράννου απήλθεν επί τινα χρόνον εις την ξένην και ητύχησε να ιδη εν τόν μέγαν Ναπολέοντα κατα την έκστρατείαν της Αυσρίας. Ακολούθως έπκνήλθεν εις την Ελλάδα δε εσαλπισε τό πολεμιστήριον και υπηρετήτας κατά τον άγωνα έντίμως, έτράπη μετά την αποκατάστασιν της Πατρίδος επί τά έργα της εϊρήνης πρώτον μόν έν Βοιωτία ειτα δε ένταυθα αποκασταθείς. Έκπαιδεύσας δε φιλοστόργως άμφοτέρους τους υίους του και ευτυχήσας να ιδη άμφοτέρους καλους έπιστήμονας και πολίτας, έζη έπι έχων ρωμαλέας τας σωτικας δυνάμεις και ιδίως την δρεινήν αυτού ποδάρκειαν μέχρις εσχάτων ότε μόλις έξωτερική μηχανική προσβολή εδάμασε τον αδάμαστον γέροντα. Γιαίαν έχοις ελαφράν γέρον άγαπητέ, άρελής και ένάρτε.

— Κατά την παρελθοσαν εβδομάδα και ό δήμος της άνω Σύρου συμμορφούμενος προς την Έθνικήν θέλησιν συνήλθει εις Έκκλησίαν, εις ην ηήορευσαν ό Δήμαρχος κ. Φ. Σκλάχας και οι κ. κ. Α. Στεφάνου και Α. Βιτάλης, μετά τό όποϊον έψηφίσαντο τά αυτά περίπου τας άλλαις επαρχίαις.

— Αί Πάτριαι δέν περιωρίσθησαν εις λόγους έσκέφθησαν πρακτικώτατα τά μέλη της έπιτροπής πώς να όπλίωσι τον λαόν των Πατρών άν τουτο πράξωσι και άλλαι πόλεις τό ζήτημα του έξοπλισμού λύεται κατά τό ήμισυ. Συγχαίρομε τά μέλη της έπιτροπής, και έλπίζομεν εις τον πατριωτισμόν και τον πρακτικόν νοόν των Πατρών να γίνωσιν ύπόδειγμα άριστον μιμησεως. Ίδου τό περι τουτου άρθρον του «Φορολογουμένου».

«Την παρελθοσαν εβδομάδο συνήλθον έν αίθούση της ένταυθα έμπορικής λέσχης «Όμοιοθα» τά υπό της έκκλησίας του λαου ύποδειχθέντα μέλη της έπιτροπής της έθνικής άμύνης, περι ης τό δεύτερον ψήφισμα της τελευταίας του λαου συναθροίσεως και έθεσαν τας θέσεις της ενεργείας των. Πρώτον έτέθη υπό την συζήτησιν των συνελθόντων τό ζήτημα άν πρέπη να αποδεχθώσι την έντολήν του λαου, πάντας δε προθύμως εδήλωσαν ότι αποδέχονται αυτήν. Κατόπιν η έπιτροπή ανέδειξε πρόεδρον αυτής τον ύποστράτηγον κύριον Τριαντάφυλλον Λαζαρέτον, και γραμματάς τον κ. Χρήστον Κορύλλον, ίατρόν. Μετά ταυτα προέβησαν εις την συζήτησιν της ανατεθείσης αυτοις έντολής καθ' ην έξεδηλώθησαν πατριωτικά προθέσεις και ζηλος πολλός ύπερ της έθνικής ύποθέσεως. Η έπιτροπή κατά την πρώτην ταύτην συνεδρίασιν της κατέληξεν εις την άπόφασιν του να φροντίσει επί του παρόντος περι του πλήρους έξοπλισμού μόνον των κατοίκων της πόλεως Πατρών, άνέθετο δε εις τό προεδρείόν της να συνενοηθη πρώτον μετά της κυβερνήσεως περι του είδους του όπλου ύπερ θα προτιμηθη και της αξίας αυτού μετά την λήψιν των πληροφοριών τούτων τό Προεδρείον έ συγκαλέση και αύθις τά μέλη της έπιτροπής, να τας υποβάλη αυτοις και τότε

να ποζασιση την τρόπον θέλει γίνεη ή καταβολή του ζήτηματος του όπλισμού έκάστου πολίτου, τό ποσόν αυτής και η ποραιτέρο φροντίς περι προμηθείας των πλων κλπ.

— Αί γερμανικαι έφημερίδες δημοσιεύουσι τό εξής τηλεγράφημα: Κωνσταντινουπόλις, 820 θβρίου. Οι έν Αθήναις πρεσβαιυται της Τουρκίας και της Άγγλίας, καθά διαθρυλλείται έντοις ένταυθα διπλωματικούς κύκλοις θέλουσιν έπερωτήσει την ελληλικήν κυβέρνησιν περι του σκοπου των έξοπλισμών ους ποιείται.

— Πρό τινος άπεβίωσε γυνή τις εκ του αυτοκρατορικου γυναικωνίτου ηλικίας 120 ετών η γυνή αυτή εισήλθεν εις την υπηρεσίαν των άνικτόρων επί Σουλταν Σελήμ του Γ'.

— Ό νεογέννητος ηγεμονόπαις της Σερβίας έβαπίστη υπό του Ρώσου προξένου Κάρτσωφ ως αντιπροσώπου του Τσάρου, έπωνομάσθη δε Αλέξανδρος.

— Ό ηγεμόν του Μαυροβουνίου διέψευσε επί παρουσία των περι αυτών συνηθροισμένων αντιπροώπων των δυνάμεων την φήμην ότι δθθεν ύπάρχει μεταξύ αυτού και του αδελφου και συμμάχου του ηγεμόνος της Σερβίας διάστασις τις.

— Κατά τινα ρώσικην έφημερίδα, ό Έλλην συνταγματάρχης Βυζάντιος άνεχώρησεν εκ Βελιγραδίου φέρον τό κείμενον της ελληνοσερβικής συνθήκης. Δι' αυτής η μόν Σερβία ύποχρεούται να μη συνομολογήση μονομερή συνθήκην, η δε Ελλάδα ύπόχεται να κηρύξη τον πόλεμον κατά της Τουρκίας πρό του τέλους του έτους.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατά τηλεγραφικήν είδησιν εκ Κερκύρας εις Αθήνας διαβιβασθείσαν οι Σέρβοι ήττήθησαν παρά τον Μουράβαν έννεκα της άπειθείας του υπό τον Τσερνάγεφ πυροβολικού τά τουρκικά στρατεύματα εκυρίευσαν τό Αλεξινάτς και Κραουγεβάτον, ό ηγεμόν Μιλάνος εκ Βελιγραδίου μετέβη εις τό στρατόπεδον. Ηλείστοι Ρώσοι αξιωματικοί έφονεύθησαν.

— Ό βασιλεύς μένει εισέτι εις Κέρκυραν.

Ό Γαλλικός τύπος πρό παντων έχέεται πρό τινος έθρους όλος ύπερ των Έλλήνων, δεικνύων ότι έν τω φιλανθρωπώ εκείνω και ευγενεί και μεγάλω έθνεϊ ουδέποτε θέλει στεριεύσει η χάρις των ύψηλάν και κοσμοπολιτικών και γενικών ύπερ του δικαίου αισθημάτων. Μεταφέρομεν εκ του «Σημαιοφόρου της Μασσαλίας» σπουδαία Γαλλική έφημερίδος τό εξής άρθρον του λογιου διευθυντου του έν Μασσαλία Αουκειου του και ίππότου του σταυρου του Σωτήρος κ. Alex. Tardiyue όστις άξιος διάδοχος του Σαλτ Μάρκου Γεραρδίνου και των άλλων μεγάλων γαλλ. ελληνοφιλων παύεται από καιρου εις καιρόν τοιαυτα ύπερ της Ελλάδος γράφωρ και δημοσιεύωρ.

Δι' ύψους λίαν ευτραπέλου η «Έφημερίς των Συζητήσεων» έποίησατο χθές λόγον περι της επισκέψεως του βασιλέως των Έλλήνων προς τον αυτοκράτορα της γερμανίας. Ό μεγάλοςχημος παρισίνος συνάδελφος ήμών δέν δύναται να λάβη την έξιν του να σπουδαιολογή περι των έν Ανατολή

ηγεμόνων, σχεδόν δε μόνος ό σουλτάνος έμπνέει αυτώ συμπάθειαν τινα.

Η περιφρονητική αυτη γλώσσα προς μικρούς λαους διεκδικούντας τά δικαιώματα αυτών, δέν ήρμοζεν εις έφημερίδα έν η ποτε έγραφεν ό Σαιν-Μάρκ Γεμαρδίνος, ό δε Σατωβριάν συνηγόρει μετά τσαούτης ευγλωττίας ύπερ των εθνικοτήτων, άπινες έπεδίοκον την άνάκτησιν των ελευθεριών των. Σήμερον αι ευγενείς αυται παραδόσεις φαίνονται ληηρονηθείσαι, μόνη δε η Τουρκία άπολαύει της ευνομίας των «Συζητήσεων».

Τά σπουδαιότερα όργανα του ξένου τυπου ου μόνον ουδόλωρ συμμερίζονται την δεινήν προς την Ελλάδα περιφρόνησιν της φιλοτουρκου έφημερίδος, άλλ' ευρίσκουσι φυσικώτατον τό διάθεμα του βασιλέως Γεωργίου παρά τό αυτοκράτορι Γουλλιέλμω, και ουδ' έπί ελάχιστον σκέπτονται να στρέψωσιν επί τό άστειον τας αξιώσεις ηγεμόνος ουδέν άλλο άπαιτούντος, η κρείσσονας όρους ύπάρξεως ύπερ του λαου του. Δέν πρόκειται, ως σκοπίμως παρεισάγουσι, περι διαμελισμού της Τουρκίας και διανομής των επαρχιών του κράτους τούτου μεταξύ των όμωρων δυνάμεων. Η Ελλάδα ουδέν ζητεί μη νομιμώτατον, πρό πολλου δε ήθελον εκτιμηθη έν δικαίω μέτρω αι άπαιτήσεις αυτής, άν μεθ' οιδούδηποτε άλλου άνικτοβουλίου διεξήγε διαπραγματεύσεις ουχι δε μετά των πολιτικών της Κωνσταντινουπόλεως άνδρών.

Ήπιθυμεί τις να μάθη όποια αι ύπερμετροι αυται άπαιτήσεις περι ών ό βασιλεύς Γεώργγιος συναμίλησε μετά του αυτοκράτορος της Γερμανίας; Ήπιθυμεί τις να μάθη λεπτομερώς τά παράπονα άτινα ό ελληνικός λαός διατυποι κατά της Τουρκίας; Είναι τοσούτω μάλλον ευχερές ήμίν να ικανοποιήσωμεν επί του ζητήματος τούτου την περιέργειαν των ένδιαφερομένων περι των ανατολικών πραγμάτων, καθόσον εις των μεγαλεπόρων ελλήνων της ήμετέρας πόλεως, μάλα γε είδήμων της πολιτικής της πατρίδος του, ευηρεστηθη ν' άπαριθμήση ήμίν πους κυριώτερος λόγους περι ών η άμφοσβήτησις. Είναι γνωστότατον, λέγει, ότι μεταξύ της ελληνικής κυβερνήσεως και της Ύψηλης Πύλης τρια ζητήματα ύφίστανται, άτινα κινδυνεύουσι να διαιωισθώσιν' ήτοι

- 1ον τό ζήτημα της Ιθαγενείας.
 - 2ον Τό ζήτημα της ένώσεως των σιδηροδρόμων.
 - 3ον Τό ζήτημα του συνοικισμού των Κιρκασίων παρά τά ελληνικά μεθόρια.
- Τό πρώτον ζήτημα αναφέρεται εις τους κατοίκους της Τουρκίας όστινες είτε πατρώθεν, είτε άπ' εύτων απέκτησαν την ελληνικήν Ιθαγένειαν. Απ' ενός η ελληνική κυβέρνηση αξίωσι ως ύπηκόους της πάντας τους έχοντας ελληνικόν διαβατήριον. ους άπ' ετέρου και η Πύλη αντιπoιείται ως ιδιούκους της, Αλλά τό πράγμα ουδελίαν θα παρείχε δυσχέρειαν εάν η Τουρκική Κυβέρνησις δέν δνέβαλεν εκ προφανώς κακής θέλησεως, ότε μόν δια την μίαν αίτίαν, ότε δε δια την άλλην, να ύπογράψη τας επανειλημμένως συναφθείσας ρητάς συμφωνίας. Έν λόγους η Τουρκία παραδέχεται πάν ό,τι τη προτείνουσιν, άλλ' όσαίς πρόκειται περι έγγραφου ύποχρεώσεως, έπινοεί τύπους αναβλητικους και ουδέν ποτε εκτελεί.
- Τό δεύτερον ζήτημα είναι σπουδαιότερον. Γνωστόν ότι η Ελλάδα, έκελθοσα του πο-

λέμου της ανεξαρτησίας με 700, 000 κατοίκων περίπου, έχει έτι πληθυσμὸν λίαν ἀραιὸν, εἰ καὶ ἔκτοτε ἐδιπλασιάσθη. Ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, εἴτε ἕνεκα τῆς αἰχμηρότητος τοῦ ἐδάφους, εἴτε ἕνεκα τῆς ἀτελοῦς εἰσέτι καταστάσεως τῶν ἀμαξιτῶν ὁδῶν, παρέχει δέλεαρ ἀνεπαρκές εἰς τὰ κεφάλαια πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμων. Πρέπει λοιπὸν νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλάς νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα τὸ διπλοῦν δέλεαρ, τοῦ ἐμπορίου δηλ. καὶ τῶν ἐπιβατῶν, εἴς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν Ἡδῆ, ἡ Τουρκία ἀποποιεῖται ν' ἀφήσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τῆς Δύσεως διὰ σιδηροδρόμων. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἐντυεῖται εὐκόλως, δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων, θάσσον δὲ ἢ θράδιον τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν σιδηροδρόμων θέλει μεταβληθῆ εἰς ἀληθῆ ἀφορμὴν πολέμου (casus belli)

Τὸ τοιοῦτον ζήτημα εἶναι ἐπίσης ζωτικὸν ὡς τὸ προηγούμενον. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀριθμεῖ 12,000 ἀνδρῶν, πρὸς διατήρησιν τῶν ὁποίων δαπανῶνται 7,000,000 φαγγκων, ἥτοι τὸ ἕκτον τοῦ εἰσοδήματος τοῦ τόπου. Ἡδῆ οἱ 12,000 ἄνδρες οὗτοι χρησιμεύουσι πρὸς φρούρησιν τῶν ἑλληνικῶν μεθοριῶν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν ἐκ Τουρκίας ληπτῶν. Τί δὲ θὰ συμβῇ ἐνῷ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλῃ εἰς τὰς μεθορίας ἐπαρχίας καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων, ἀποίκους, εἴ ἐκείνων οἵτινες διέπραξαν κατὰ τῶν Βουλγάρων τὰς ὀμότητας δι' ἃς ἔφριξεν ἡ Εὐρώπη, δηλ. Κιρκασίους; διὰ τῆς ἀσκόπου ταύτης ἐχθροπραξίας, ἡ Τουρκία καταφέρει διπλὴν προσβολὴν κατὰ τῆς εἰρηνικῆς τῆς Ἑλλάδος πολιτικῆς, ἔνθεν μὲν πολλαπλασιάζουσα τὰ φυτώρια τῶν ληστειῶν, ἃς μόλις δύναται νὰ ἐπιτηρῇ ὁ βασιλικὸς στρατὸς, ἔνθεν δὲ ἐκμυζῶσα τοὺς ραγιαδάς! ἑλληνας ἐν δεινοπαθήμασι πρὸς ἃ οἱ ἐλευθεροὶ Ἕλληνες δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺ ἀναίσθητοι.

Ἴδου τὰ τρία ζητήματα τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλάς ἐπεθύμει νὰ λύσῃ ἐν προσεχῇ χρόνῳ. Ἐν αὐτοῖς οὐδὲ φιλόδοξοι σκοποὶ λανθάνουσιν, οὐδὲ ἄφρονες ἀπαιτήσεις ἐνῷ δὲ αἰδουτικαὶ δυνάμεις δεικνύουσι τοσαύτην πρὸς τοὺς Σλαύους στοργήν, ἠδύνατο ταῦτοχρόνῳ νὰ ὠρηγῆσσι τῷ ἑλληνικῷ λαῷ τὰ μέσα νὰ ζῆσῃ καὶ ἀναπτύχῃ κανονικῶς. Κατηγοροῦσαν πολλάκις τῶν Ἑλλήνων ὡς ἀποκλινόντων πρὸς τὴν Ῥσσίαν καὶ ἐπιζητούντων μετὰ σπουδῆς τὴν προστασίαν τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσωσι πάντες ὅτι τὰ μεγάλα δυτικά Κράτη οὐδὲν ἢ μικρὸν πράττουσιν ὅπως ἐφελέκωσι πρὸς ἑαυτοὺς λαὸν ὅστις ἠδύνατο νὰ παράσχῃ αὐτοῖς ἐν Ἀνατολῇ σπουδαίας ἐκδουλεύσεις.

Εἶναι εὐκόλον νὰ σκιάπτουσι τὸν βασιλέα Γεώργιον ἀποδιδόντες αὐτῷ σκοποὺς, οὓς οὐδέποτε ἔσχεν, τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ προκαλέσῃ τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ παρά τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τῶν ἄλλων μοναρχῶν τῆς Εὐρώπης, ἢ τὸ δικαίωμα τοῦ θὰ ζῆσῃ αὐτὸς ὁ λαὸς τοῦ ὑπὸ τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς διαβιοῦσι πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη. Τοῦτο εἶναι λίαν δίλαιον καὶ τοσοῦτῳ σπουδαῖον ὥστε καὶ ἔχωσιν οἱ Ἕλληνες τὸ δικαίωμα νὰ ἐδρίκωσιν ἀτόπους τοὺς ἀστεῖρους τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ ἦρωες τοῦ Μαυροβουνίου κατάγουσι θριάμβους ἐπὶ θριάμβων. Τὸ τελευταῖον αὐτῶν ἀνδραγάθημα ὑπῆρξεν ἡ ἄλωσις τοῦ Μεδούν, τοῦ φρουρίου ἐκείνου, ὅπερ ἔφραττεν αὐτοῖς ἄχρι τοῦδε τὴν πρὸς τὴν Ἀλβανίαν ὁδὸν καὶ οὗ τὸν ἀποκλεισμὸν ὁ Δερβίς-πασσὰς ἀπεπειράθη νὰ λύσῃ τρίς ἐπὶ ματαίῳ. Τὸ ἀνδρικὸν τηλεγράφημα, δι' οὗ ἀνηγγέλη εἰς τὸν ἡγεμόνα Νικόλαον ἡ νέα αὕτη νίκη, ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πρὸ τεσσάρων μηνῶν τὰ στρατεύματα ἡμῶν πολιορκοῦσι τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον τοῦ Μεδούν. Ὑπὸ τὰ τείχη αὐτοῦ καταγάγομεν δύο μεγάλας νίκας, καθ' ἃς ἐφονεύθησαν δεκακισχίλιοι μὲν Τοῦρκοι, καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ πολλοί. Εἰρήνη αὐτοῖς! Σήμερον τέλος τὸ Μεδούν μετὰ 500 τακτικῶν στρατιωτῶν, μετὰ πάντων τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν πολυεφεδριῶν περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν. Ἡ κατάκτησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τοὺς ἡρώικους ἡμῶν μαχητάς. Ζήτω ἡ Ὑμ. Ὑψηλότης, ζήτω ἡ πριγκήπισσα, ζήτω ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ Δανιήλ! — Τῆς ἡμετέρας Ὑψηλότητος εὐπειθὴς θεράπων καὶ ἐξάδελφος Βόγος Πέτροβιτς, ἀρχιστράτηγος». Ἡ εἰδήσις τῆς ἀλώσεως τοῦ Μεδούν ἐπανηγυρίσθη ἐν Κεπίγγῃ διὰ φωταφίας, δοξολογίας καὶ πυροβολισμῶν. Τὸ ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν Δερβίς-πασσᾶν στρατὸς ἐκ 30 χιλιάδων ἀνδρῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεῖον φρούριον εἶναι ἀληθὴς κατασίχνην διὰ τὰ τουρκικὰ ὅπλα.

Καὶ οἱ Σέρβοι συγκροτοῦσιν ἀπαύστους μάχας, ἀλλ' οὐχὶ μεθ' οἷας οἱ Μαυροβούνιοι τόλμης καὶ ἐπιτυχίας. Οἱ Τοῦρκοι ἀπεπειράθησαν τῇ 19, 20 καὶ 21 ὁκτωβρίου νὰ ἐκπορθήσωσι τὰ πρὸ τοῦ Δζουνῆς τουρκικὰ χαρακώματα καὶ νὰ καταστῶσι κύριοι τῆς ἀπὸ Δζουνῆς πρὸ τὸ Κρούζεβατς ὁδοῦ. Καὶ ὄντως, τῇ 19 οἱ Σέρβοι, ἀπολέσαντες τὸ Σελιέγοβατς καὶ τὸ Γρέδετιν, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι πρὸς τὸ Κάβνικ καὶ τὸ Κτεβέτ. Τὴν ἐπαύριον οἱ Τοῦρκοι ἀνετίσαν ἐρρωμένως τὴν προσβολήν, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ κυριεύσωσι τὸ Κρεβέτ. Ἡ σερβικὴ φρουρὰ τοῦ Ἀλεξινάτς, ἀποπειραθεῖσα νὰ προσβάλῃ τὴν ἐχθρικὴν παράταξιν ἐκ πλαγίου, ἀπεκρούσθη. Τῇ 21 ἡ μάχη ἤρξατο περὶ τὰ ἐξημερώματα, διήρκεσε δὲ μετὰ σπανίας πεισμονῆς ἄχρι τῆς πέμπτης ὥρας μ. μ. Τοῦρκοι καὶ Σέρβοι ἐπολέμησαν στήθος πρὸς στήθος, ἀνὴρ πρὸς ἀνδρα, ἐπὶ τέλους ὅμως οἱ Τοῦρκοι ἐκυρίευσαν τὸ Κρεβέτ καὶ αἱ ὑπερασπίσασαι τὸ Κρεβέτ ἐξ μεραρχίας ὑπὸ τὸν Χορβάτοβιτς ὑπεχώρησαν πρὸς τὸ Κάβνικ. Ἄλλ' ἡ ἐπιτυχία αὕτη δὲν εἶναι δριστηκῆ, ἐὰν τὸ Δζουνῆς εὐρίσκειται ἔτι εἰς χεῖρας τῶν Σέρβων.

Τῇ 22 οἱ Τοῦρκοι ἀπεπειράθησαν νὰ κανονοβολήσωσιν ἐκ Πρετσιλοβίτσης τὸ Ἀλεξινάτς. Ἄλλ' οἱ 300 μύδροι, οὓς ἐβρίψαν εἰς τὴν πόλιν, δὲν φαίνονται ἐπινεγκόντες τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα. Μία ἰλη Κοζάκων, διαβάσα παρά τὸ Βούγιμιρ τὸν Μοράβην, ἀπεπειράθη νὰ κυριεύσῃ τὸ παρά τὴν Πρετσιλοβίτσαν τουρκικὸν κανονοστάσιον, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἱππικοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

Η
ΜΥΘΗ ΤΟΥ ΑΥΘΕΝΤΟΥ ΜΟΥ.
ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ.
Διορθωθείσα
ὑπὸ
Γ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ.
Ἐκδίδεται.
ὑπὸ
Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΟΥ.
Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρον, 1876.

ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ.
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΦΡΑΓΚΙΑ.
Εἰς πράξεις πέντε.
Ἐν Ἐρμουπόλει, Σύρον, 1876.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΚΑΙ
ΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ
ὑπὸ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΚΡΑΔΗ.
Καθηγητοῦ
τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῶν Φιλοσ. Ἐπιστημῶν
Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει.
ΤΟΜΟΣ Α΄.
περιέχων Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν,
Ψυχολογίαν καὶ Λογικὴν.
Ἐν Ἀθήναις 1876.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ
ΜΑΡΙΓΩΣ ΔΑΝΙΟΛΟΥ.
Ἀπαγγελθεὶς
τῇ 24 Ἀγροῦστου ε. ε. ἐν τῷ ἐνταῦθα
Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
Ὑπὸ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΡΟΥΣΗ.
Φοιτητοῦ τῆς Φιλολογίας
Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρον, 1876.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω εὐρίσκονται εἰς
τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΟΜΒΡΕΛΛΑΙ

διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιότητων, μεταξωταί, μάλλιναί, ἐξ ἀλπαγᾶ καὶ βαμβακεραὶ πωλοῦνται ἐν τῷ καταστήματι τῷ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

βελωνωτὰ, τοῦ συστήματος Σασεπὼ καὶ Ῥεμιγκτῶν, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιότητων ὁ ἐνταῦθα κ.
ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΔΗΣ.